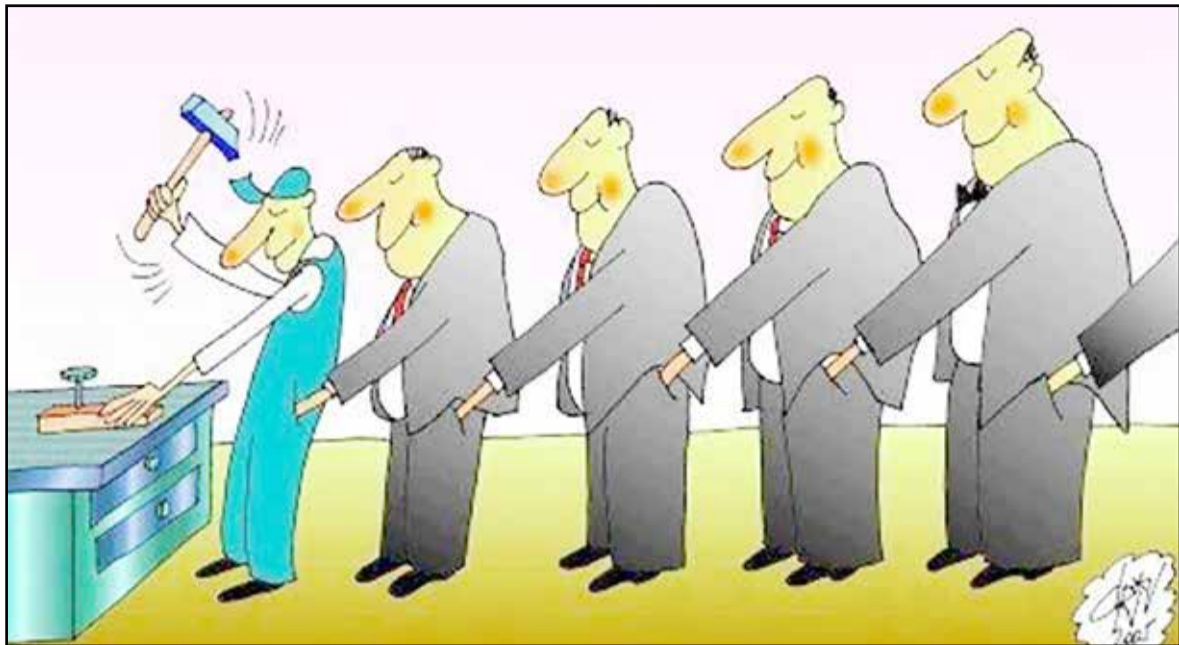

کاهش حمایت‌های اجتماعی از کارگران شتاب می‌گیرد

زنده‌باد واسطه‌گری و دلالی!

نسرین هزاره مقدم

لغو نشود چرا که مغل سرمایه‌گذاری است. وقتی کالایی تولید می‌شود و فرد قصد سرمایه‌گذاری در آن بخش را دارد و دولت با دخالت‌های خود، قیمت آن کالا را تعیین می‌کند عملاً حاشیه سود را برای سرمایه‌گذار از بین می‌برد. سرمایه‌گذار نیاز دارد که بدانند قیمت کالا بر اساس ضوابط بازار تعیین می‌شود و قیمت‌گذاری به صورت دستوری تعیین نمی‌شود. این فعال اقتصادی همچنین تاکید کرد که نرخ ارز نباید سرکوب شود چون مانع سرمایه‌گذاری و جذب سرمایه‌است. تاکید بر حذف قیمت‌گذاری دستوری در شرایطی که همین امروز اکثریت جمعیت کشور (بیش از ۴۰ میلیون نفر) قادر به تامین حداقل‌های سفره نیستند و اصرار بر تسهیل سرمایه‌گذاری در شرایطی که کارگران از رنج قراردادهای موقت و دستمزدهای بسیار پایین‌تر از خط فقر به ستوه آمده‌اند، به شدت نگران‌کننده است. یادمان نرفته که همین اعضای اتاق‌های پیشنهاد داده بودند حداقل و حیم امروز، قصد دارند تتمه مقررات حمایتی را به اسم رونق کسب و کار و تسهیل سرمایه‌گذاری از میان بردارند و فقر و تورم بیشتر به جماعت مزدبگیر تحمیل کنند؟

نشانه‌های کاملاً منفی

نگاهی به شعارها و کلمات کلیدی مطرح شده در رسانه‌های ماساژر انصوری می‌کند. نوزدهم تیرماه «عباس آرگون» عضو هیات نمایندگان اتاق تهران در باره رویکردهایی که دولت سیزدهم باید برای جذب سرمایه‌های جدید در دستور کار قرار دهد، اظهار داشت: قیمت‌گذاری دستوری باید

ایران از سال ۱۳۹۸ شروع به پیچیدن شد، همان زمانی که مقرر شد راه خروج دولت از قیمت‌گذاری دستوری سنگ‌فرش شود و دولت پذیرفت در این راه گام بردارد و این اشفته بازار امروزی نتیجه همان تصمیمات است. وی ادامه می‌دهد: قبل از تصویب دستمزد ۹۹ معلوم بود که رویکرد جدید صاحبان سرمایه و حامیان آنها چه سمت و سویی دارد. این رویکردها رویکرد مبتنی بر بازار آزاد و رفتن به سمت تندترین نسخه‌های لیبرالیسم است و هدف، حمایت از سرمایه‌دار به هر وسیله و به هر قیمتی است. ترکیه هم در ۱۹۷۰ بعد از اینکه بدهی بین‌المللی زیادی بالا آورد (ما هم امروز در آمد ندرایم و معنایش همان بدهی است) به سمت آزادسازی بازار اقتصادی رفت و فرمول‌های صندوق بین‌المللی پول را بدون قید و شرط اجرا کرد. در دهه ۱۹۸۰ نیز به سمت اصول اجماع واشنگتن رفت که خلاصه آن می‌شود آزادسازی مالی، آزادسازی تجاری و خصوصی‌سازی. ترکیه در این دهه به شدت به دنبال آزادسازی و مقررات‌زدایی و حذف کنترل نرخ بهره رفت. نگرانی این است که در ایران هم همین مسیر دنبال شود. برای نمونه نظام نرخ ارز ماهواره «رز میکخوب» بوده است. در ادامه نرخ ارز میکخوب را به میکخوب خزنه تبدیل کردند یعنی یک واریانس تحمل تعریف کردند و اجازه بازی با قیمت دادند و بعد در هذره این نظام را به نظام نرخ ارز انعطاف‌پذیر تبدیل کردند. اول سهم مدل نرخ ارز ایجاد کردند (دولتی، نیمایی و آزاد) و بعد بارها انتقاد کردند از نرخ دولتی و مکرر از بلندگوها شنیدیم که باید نرخ ارز

تورم سرسام آور، کوچک‌تر شدن بیش از پیش سفره‌های مردم، حاشیه‌نشینی هر چه بیشتر و ورشکستگی سازمان‌تأمین اجتماعی، سراسر ترین نتایج اجرای سیاست‌های آزادسازی بیشتر اقتصاد هستند

دولتی کنار گذاشته شود و نرخ ارز کاملاً انعطاف‌پذیر شود. همه از نرخ ارز دولتی انتقاد می‌کنند و می‌گویند ارز دولتی «مفسده» ایجاد می‌کند بدون توجه به اینکه مردم تاس‌آوری ندارند نرخ ارز آزاد می‌تواند به هر چه همگی مبتنی بر عدالت‌پروری و رفع بیکاری است اما این کشور در عمل نسخه‌های صندوق بین‌المللی پول را اجرا کرده است. آیا ما نیز به همین سمت در حال حرکت هستیم؟

اصلاح قوانین مالیاتی به زیان مصرف‌کننده

اصلاح قوانین مالیاتی یکی از توصیه‌های اصلی صندوق بین‌المللی پول است. این اصلاحات به ضرر مصرف‌کننده و به نفع سرمایه‌دار است. طبق این مدل، سرمایه‌دار مالیاتی کمتری می‌دهد اما درآمد مالیاتی دولت‌ها از مصرف‌کنندگان تأمین می‌شود. توفیقی می‌گوید: در شعارها بسیار شنیدیم که چرا کارآفرین باید مالیات بدهد. این را با رویکرد مثلاً مثبت

نسبت به تولید مدام تکرار می‌کنند اما بخش دوم ماجرا را نمی‌گویند یعنی نمی‌گویند که فرار است بار مالیات‌پردازی بر دوش مصرف‌کننده کم‌توان بیفتد.

بار سنگین بهره‌های بانکی بر دوش کارگران کم‌درآمد

«بهبود محیط کسب و کار» یکی دیگر از نسخه‌های صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی است که دقیقاً همین پارادایم‌ها را در نسخه‌های اقتصادی اتاق بازرگانی و اتاق ایران می‌بینیم. یکی از شاخص‌های اصلی این تسهیل‌گری، کاهش سهم بیمه کارفرمایان است و این کاهش به معنای افزودن بار بیشتر بر شانه‌های نحیف سازمان‌تأمین اجتماعی است. کارآفرین سهم بیمه ندهد اما هزینه‌اش را باید کارگر بدون بیمه و شاغل در نظام استاد شاگردی بپردازد یا سازمان‌تأمین اجتماعی که همین امروز دقیقاً چار بحران است.

توفیقی می‌گوید: بعد از اشتباه دولت احمدی‌نژاد که سازمان‌تأمین اجتماعی (نهادی صدرصد غیردولتی) را زیر پوشش و مدیریت دولت آورد که کاری مغایر با قانون اساسی و حتی شرع بود، الان به راحتی دولت که تولید این سازمان را بر عهده دار سهم بیمه کارفرما را می‌بخشد، جرایم بیمه‌ای را می‌بخشد و دائماً صندوق‌تأمین اجتماعی را تحریف و تضعیف می‌کند.

بخشش بدهی بانکی کارآفرینان و کارفرمایان نیز رویکردی است که اگر درست مدیریت نشود می‌تواند به ضرر طبقات فرودست تمام شود. اگر در یک نظام پوپولیستی و بدون نظارت بر عملکرد صاحبان و مدیران صنایع (مثلاً بررسی دقیق اینکه پول‌ها کجا رفت و وام‌های بانکی کجا خرج شد)، فقط بدهی بانکی آنها بخشیده شود، نظام بانکی کشور به شکل «عدم تعادل» برمی‌خورد یعنی ورودی‌ها و خروجی‌هایش دچار ناهمخوانی می‌شود و در نتیجه مجبور می‌شود این عدم تعادل مالی را از جیب جامعه جبران کند.

توفیقی در این رابطه می‌گوید: بهره‌های بانکی بالایی که از طبقات فرودست می‌گیرند، کم‌ترین طبقات را خیم کرده است. به جای اینکه صاحبان سرمایه بهره بدهند، کارگر و کارمند باید بهره سنگین بدهد و بار کسری بودجه بانک را بر دوش بکشد که این در مقوله همین وام و دین مسکن که ۷۰ میلیون تومان است، یک کارگر مستاجر بی‌نوا که به زحمت خرج خورد و خوراک خانواده را تأمین می‌کند باید به غیر کارمزد ۲۳ میلیون تومان بهره بدهد بانک

بهره‌های بانکی بالایی که از طبقات فرودست می‌گیرند، کم‌ترین طبقات را خیم کرده است. به جای اینکه صاحبان سرمایه بهره بدهند، کارگر و کارمند باید بهره سنگین بدهد و بار کسری بودجه بانک را بر دوش بکشد

بپردازد یعنی یک کارگر حداقل بگیر که ۷۰ میلیون وام مسکن برای تأمین رهن سرپناه گرفته باید بالغ بر ۱۰۷ میلیون تومان به بانک پس بدهد. آیا این کارگر کم‌درآمد تاب‌آوری دارد اما کارآفرین ندارد؟

قطب‌نمای اقتصادی به سمت آزادسازی

افزایش مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، جذب سرمایه‌های خارجی در مناطق آزاد و تحمیل استثمار بیشتر به کارگران محلی و خروج هر چه بیشتر مناطق صنعتی از شمول قوانین حمایتی و قانون کار، از مختصات اصلی آزادسازی گسترده اقتصادی است اما نتایج این نسخه‌های نئولیبرالی و مقررات‌زدایی‌ها چندان مشخص نیست. همین امروز سفره‌های کارگران به کمترین اندازه خود رسیده و با این سیاست‌ها در آستانه محو قرار می‌گیرد. همین امروز تورم بیداد می‌کند و در آمارهای رسمی بالای ۴۰ درصد است و احتمالاً با استمرار این سیاست‌ها بیشتر و بیشتر خواهد شد و کارگران و مزدبگیرانی که از متن کلان‌شهرها و به اجبار به بیرون رانده شده‌اند، لابد قرار است از شهرک‌های حاشیه‌ای نیز طرد شوند و در روستاها سکونت کنند.

عواقب منفی این سیاست‌ها واقعا مشخص نیست اما آنچه کاملاً مشخص است اصرار مدام دست‌راستی‌ها و اتاق‌های اقتصادی بر آزادسازی و حذف حمایت‌هاست. این گروه‌ها بدون یک لحظه وقفه مدام بر طبل تعدیل می‌کوبند و ادعا می‌کنند که راه نجات فقط در یک چیز است: همه چیز را تا آنجا که ممکن است آزاد کنید، آزادی و آزادی منتهی‌القدر برای سرمایه‌داران و آنهایی که از خوان قدرت به ثروت‌های انبوه رسیده‌اند...

اخبار کارگری

ماه‌التفاوت مستمری بازنشستگان

کارگری باز هم پرداخت نشد

پرداخت حقوق تیرماه بازنشستگان کارگری از روز گذشته آغاز شده است. به گزارش ایلنا، پرداخت حقوق مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی به ترتیب الفبا آغاز شده است ولی خبری از پرداخت ماه‌التفاوت حقوق فروردین ماه نیست. بازنشستگانی که حقوق خود را دریافت کرده‌اند، می‌گویند: ماه‌التفاوت فروردین واریز نشده در حالی که قرار بود با تأمین اعتبار، این معوقات همراه حقوق تیرماه پرداخت شود.

بازنشستگان کارگری می‌گویند: آیا تأمین دو هزار میلیارد تومان تا این اندازه برای تأمین اجتماعی دشوار است که بعد از گذشت چند ماه هنوز نتوانسته معوقات بازنشستگان سایر سطوح را بپردازد؟ طبق این گزارش، تأمین اجتماعی پیش از این وعده داده بود معوقات فروردین تا خرداد پرداخت می‌شود. در پایان خرداد وعده دادند تیرماه پرداخت می‌شود و حالا بازنشستگان امیدوارند قبل از پایان تیر، در یک پرداخت جداگانه، معوقات به حساب‌ها واریز شود.

بیکاری کارگران با توقف پروژه «تونل دیل»

سرانجام پس از بی‌نتیجه ماندن ادامه کار پروژه تونل دیل در استان کهگیلویه و بویراحمد، پیمانکار، این پروژه عمرانی را متوقف کرده و در حال جمع‌آوری تجهیزات مکانیکی خود است. به گزارش ایلنا، بیش از دو سال است عملیات اجرایی تونل دیل به عنوان بزرگ‌ترین تونل منطقه جنوب کشور به دلیل مشکلات فنی نشت گاز متوقف شده و شمار زیادی کارگر بیکار شده‌اند. بر اساس اظهارات کارگران، آخرین تعدیل نیروی کار بعد از آن اتفاق افتاد که پیمانکار بانی نتیجه ماندن ادامه فعالیت خود، در حال جمع‌آوری تجهیزات مکانیکی از محل است. کارگران درباره معوقات مزدی خود تصریح کردند: با استمرار مشکلات، کارفرمایان از آن مطالبات مان را پرداخت کرد و بخش دیگری از آن باقیمانده است. مدیر کل راه و شهرسازی کهگیلویه و بویراحمد نیز با تأیید خبر تعطیلی کارگاه احداث تونل دیل گفت: از سرگیری این طرح نیازمند رفع مشکلات فنی و اختصاص اعتبار است. طبق اظهارات پژمان نیک‌اقبالی، در نشست که برای تعیین تکلیف پروژه تونل دیل برگزار شد پیمانکار به صراحت اعلام کرد که نمی‌تواند با شرایط فعلی کار را ادامه دهد و مشاور هم به صراحت اعلام کرد که تعیین تکلیف نهایی این وضعیت خارج از توان آنان است.

تجمع کارگران کوه عبدالله مقابل فرمانداری کارون

کارگران پیمانکاری شهرداری کوه عبدالله در اعتراض به معوقات مزدی خود روز دوشنبه (۲۱ تیرماه) مقابل فرمانداری شهرستان کارون تجمع کردند. به گزارش ایلنا، کارگران می‌گویند: به جای آنکه فرمانداری به شکایت ما رسیدگی کند، در راه‌ها روی ما بسته و به مطالبه ما اهمیتی نمی‌دهد.

سقوط، جان کارگر ساختمانی را گرفت

یک کارگر ساختمانی در تهران، هنگام کار در یک مجتمع ساختمانی در خیابان دماوند بر اثر برخورد با کف چاهک آسانسور کشته شد. به گزارش ایلنا و براساس اعلام «نادر خوش‌نیت» افسر آماده منطقه شش عملیات آتش‌نشانی، این حادثه در خیابان دماوند، خیابان حصیری، برای یک کارگر ۲۲ ساله افغان اتفاق افتاده است که به دلیل نامعلومی از طبقه چهارم تا طبقه منفی یک در چاهک آسانسور سقوط کرد.

۱۶ مصدوم در حادثه واژگونی مینی‌بوس کارگران

فرماندار قصر شیرین گفت: یک دستگاہ مینی‌بوس حامل کارگران شرکت بیستون پارس در نزدیکی به محل کار در مسیر قصر شیرین به خسروی واژگون و ۱۶ نفر مصدوم شدند. مرادعلی تاتار در گفت‌وگو با ایرنا افزود: این مینی‌بوس ساعت هفت صبح روز دوشنبه حین انتقال کارگران به محل شرکت در مسیر قصر شیرین به خسروی واژگون شد و تعدادی از کارگرانی که داخل آن بودند، مصدوم شدند.

مدیر کل سیاست‌های اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی درباره خالص اشتغال ایجاد شده در سال گذشته گفت: براساس آخرین نتایج طرح آمارگیری نیروی کار مرکز آمار ایران (متوسط فصول سال ۱۳۹۹)، حدود یک میلیون نفر از شاغلان کشور نسبت به سال ۱۳۹۸ بیکار شده‌اند. با توجه به داده‌های ثبتی و جمع‌آوری شده از طرح‌ها و برنامه‌های اشتغال دولت طی دوره یک ساله ۱۳۹۹، بیش از ۵۲۰ هزار فرصت شغلی جدید ایجاد

دولت قرار گرفته و نیاز به بسط بیشتری دارد. اگر دولت در این حوزه کار کند و بیشتر هزینه کند، بازگشت اجتماعی آن بسیار بالا خواهد بود و دولت مجبور نخواهد بود هزینه‌های زیادی برای آسیب‌های اجتماعی ایجاد اشتغال به صورت مصنوعی و موقتی خواهد شد و به مرور زمان تبعات منفی خود را آشکار خواهد کرد. به عبارت بهتر، نتیجه ایجاد یک رونق مصنوعی و ایجاد اشتغال به وسیله سیاست‌های پولی در یک دوره، ایجاد رکود تومی و از دست رفتن اشتغال در دوره

مدیر کل سیاست‌های اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: براساس آخرین نتایج طرح آمارگیری نیروی کار مرکز آمار ایران حدود یک میلیون نفر از شاغلان کشور در سال گذشته نسبت به سال ۱۳۹۸ بیکار شده‌اند. به گزارش تسنیم، علالدین ازوجی افزود: اقتصاد ایران در دهه گذشته ظرفیت‌های خالی زیادی را برای خود ایجاد کرده ولی از آن استفاده نشده که مراجعه به داده‌های حساب‌های ملی و موجودی نیروی کار و سرمایه، آن را به وضوح نشان می‌دهد که در کوتاه‌مدت می‌توان روی آن حساب کرد و فرصت‌های شغلی جدیدی را ایجاد کرد.

وی افزود: الزاماً پول و تسهیلات عامل ایجاد اشتغال نیست ولی به طور کلی دولت‌ها در دنیا بخشی از مخارج عمومی خود را صرف برنامه‌های اشتغالی می‌کنند که این موضوع در ۴ سال گذشته به شکل مدون در برنامه‌های

مدیر کل سیاست اشتغال وزارت تعاون:

یک میلیون شاغل در سال گذشته بیکار شدند

خبر